

Goois vogelen, deel 3

Hans Oosterhout

September: beginstand 251 soorten

Het doel is bereikt, tijd om rustig aan te gaan doen? Dat zit helaas niet in mijn aard; ik ben lekker op weg en de najaarstrek begint nu los te barsten, we gaan dus nog lekker even door. Daarom ga ik op de telpost van het Corversbos zitten, waar op 3 september een ortolaan (252) ter plaatse blijkt te zijn. Op de 17^e zit ik in de Maatpolder wederom in de zon. Rustig op een plekje gaan zitten en maar wachten wat er voorbij komt. Dit heeft me dit jaar al wat leuke soorten opgeleverd, zo ook vandaag. Een kwartelkoning (253) waant zich onbespied en loopt op zijn dooie gemak langs de akkers, heel rustig kan ik de vogel een half uur lang regelmatig fraai bekijken. Aan dit genieten komt een resoluut einde als er een melding komt van een mogelijke vorkstaartplevier verderop in de polder. Helaas levert de zoekactie niets meer op. De 22^e roept een Bladkoning (254) in de singels bij de telpost in het Corversbos. De vogel krijgt bijval van een tweede vogel en beide bladkoningen blijven nog een tijdje rondom de singels hangen. Er is dit jaar een enorme influx van zwarte mezen, koolmezen en pimpelmezen die in grote groepen over de telpost komen vliegen, de bladkoningen zijn ongetwijfeld in hun kielzog meegekomen.

Gestreepte strandloper, Keverdijk Foto Hans O.

Op 23 september wordt een gestreepte strandloper gemeld, wederom in de Keverdijk. Vanuit de Bovenmeent vertrekken we om te gaan posten, maar helaas blijkt de vogel niet meer in beeld. Na een half uurtje hoor ik echter een geluid dat ik niet ken en ineens vliegt de gestreepte strandloper vlak over onze hoofden

heen, luid roepend. We zien de vogel landen op een dijkje, maar hij verdwijnt daarna meteen uit beeld. Na enige tijd besluiten we richting de plek te lopen waar we de vogel hebben zien landen, maar ook daar is niets te vinden. Vanaf deze plek blijven we zoeken naar de vogel tot mijn oog ineens valt op het beest dat bijna aan mijn voeten naar me zit te kijken. Ik waarschuw de anderen en dan blijkt dat de vogel totaal niet schuw is. Heel rustig begint hij zich te badderen en te foerageren op minder dan twee meter van ons vandaan. Wat een ontzettend mooie waarneming. We liggen met z'n allen plat op de grond en de vogel trekt zich niets van ons aan. Urenlang kunnen we zo van de vogel genieten, totdat ik een buidelmee hoor roepen en dit iets te hard aan de medevogelaars meedeel. Hier schrikt de strandloper van en hij vliegt op, om niet meer terug gevonden te worden. Dit was mijn 4^e gestreepte strandloper al dit jaar in de regio, wat een geweldig jaar. Zelfs meer reguliere doortrekkers als krombekstrandloper en kleine strandloper zijn dit jaar veel minder algemeen! Op de 27^e wordt de maand afgesloten met een overtrekkende grote pieper (255), wederom over de telpost.

Oktober: beginstand 255 soorten

Nu zal de koek wel op zijn, denk ik nog in de vroege ochtend van 13 oktober. Toch blij ik weer ongelijk te hebben; een witte fase sneeuwvang (256) vliegt mee in een groep toendrarietganzen over de telpost. Op de 19^e is er enorme trek van veldleeuweriken en goed speuren levert me twee meevliegende strandleeuweriken (257) op. De koek is dus echt nog niet op, wat een uitzonderlijk jaar! Toch durf ik met een gerust hart nog een weekje met vakantie te gaan in de tweede helft van oktober. Helaas, deze keer pakt dat wat minder gunstig uit. In de Algarve word ik enigszins onrustig als blijkt dat een bosgors is gefotografeerd bij de ringpost Oud Naarden, een bosgors! Wat een zeldzaamheid. De volgende morgen word ik vanuit de regio op de hoogte gehouden van de zoekacties, die helaas niets op zullen leveren, dat stelt me dan enigszins gerust, maar oh, wat had ik graag meegezocht. Daags daarna krijg ik verontrustende berichten van een middelste

bonte specht die gefotografeerd is bij Breukelen, ook dat deed mijn vakantiegevoel geen goed! Daar zat ik dan, in een nat en koud Portugal; ik had gewoon in de regio moeten blijven! Na thuiskomst spoed ik me op de eerste mooie zonnige dag meteen naar Breukelen en binnen een half uur hoor ik de middelste bonte specht (258) roepen, een pleister op de wond. De soort is in Nederland met een flinke opmars bezig en er waren in de afgelopen jaren al wat meldingen van middelste bonte spechten in de regio, maar nu blijkt er dus daadwerkelijk eentje te zitten.

Middelste bonte specht

Foto: Hans O.

Met enkele andere vogelaars kan ik de vogel ruim een uur erg fraai bekijken, wat een geweldig mooi beest. Als hij de winter blijft hangen, is er natuurlijk grote kans dat hij in het vroege voorjaar zal gaan baltsen op het landgoed; dat moet mooie ochtenden gaan opleveren! Ik kan nu al haast niet wachten! Oktober wordt daarmee afgesloten met 258 soorten.

November: beginstand 258 soorten

Eind oktober tekent zich al een flinke invasie van pestvogels af in het land. Ik heb een aantal vaste plekken die ik al jaren in de gaten houd en zo ontdek ik op 1 november een groepje van vier pestvogels (259) in een parkje met veel Gelderse roos langs de Diependaalselaan in Hilversum. Op de derde november krijg ik een mailtje van de krant; ze hebben van een lezer een foto ontvangen van een rare vogel die op de voedertafel zit. Deze vogel is al ruim een week aanwezig en de maakster van de foto heeft wel een vermoeden, maar durft de vogel niet op naam te brengen. Ik zie de foto's en herken direct een juveniele roze spreeuw, gefotografeerd op een pot pindakaas in het centrum van Bussum.

De vogel wordt wereldkundig gemaakt en laat zich de navolgende dagen uitstekend zien vanuit een speeltuintje in de buurt. De tweede roze spreeuw al in de regio dit jaar, terwijl ik de soort tot dit jaar nog nooit in de regio had gezien.

Ik kan me nu eigenlijk geen soorten meer voorstellen die nog 'vrij eenvoudig' te doen zijn in het Gooi. Ik heb er uitgehaald wat er in zat en met alleen een gemiste sneeuwgorz en een niet te twitchen bosgorz, heb ik toch wel heel goed mijn best gedaan, vind ik zelf.

Op 9 november zit ik in een vergadering in Den Bosch als ik van Ruud van Beusekom een bericht krijg dat hij twee sneeuwgorzen heeft gevonden. Hij weet dat ik ze nog mis voor mijn jaarlijst en ik zit daarom ook niet meer rustig tijdens de vergadering. Gelukkig heb ik in de middag tijd om even langs te gaan, en onderweg naar Huizen krijg ik een melding van een mogelijke waterspreeuw op dezelfde plek als de sneeuwgorzen. Mijn adrenaline stijgt tot ongekennde hoogte en gelukkig staan Carla en haar man Hanz al klaar in Hilversum om met mij die kant op te rijden. Aangekomen in Huizen volgt de ontlasting, langs het dijkje zitten binnendijks twee sneeuwgorzen (260) en buitendijks, aan de kant van het Gooimeer een fantastisch mooie waterspreeuw (261) die zich ontzettend mooi laat zien.

Waterspreeuw

Foto: Hans O.

Hoeveel winters heb ik al wel niet naar waterspreeuwen gezocht, met name langs de Gooyergracht, altijd voor niets. En nu zit dat geweldig mooie beest vlak voor ons, op de basaltblokken langs de nieuwe dijk van het Gooimeer. Als er dan ook nog een pestvogel tingelend komt overvliegen is het feest compleet. Mijn dag kan niet meer stuk, mijn jaar is optimaal geslaagd!

December: beginstand 262 soorten

December begint met een eerste koudeperiode, waarin de sloten en kleinere meren dichtvriezen. Het wordt nu natuurlijk steeds moeilijker om nieuwe soorten te vinden, en ik merk dat ook andere vogelaars door de koude minder in het veld zijn. Op 8 december levert een zoektocht naar een zwarte zee-eend bij Muiderberg helaas geen eend op. In plaats daarvan vind ik wel een roodkeelduiker (263) die bij de eilanden west van Muiderberg druk aan het foerageren is. De koudeperiode heeft veel ganzen naar onze contreien gedreven en na de ergste kou ben ik dan ook regelmatig bezig om grote groepen ganzen uit te pluizen. Op 14 december zit er een rotgans bij Loosdrecht. De dag er na heb ik nog meer geluk. Alle polders rondom het Naardermeer zijn leeg, geen gans te bekennen. Ik vind na enig speurwerk alle ganzen bij elkaar in de Nieuwe Keverdijksche Polder, dit keer ten westen van de spoorlijn. Tienduizenden ganzen en een flinke ijzige wind.

Toch levert uren speuren me uiteindelijk wel wat op, naast flink wat kleine rietganzen zit er in de groep ook een adulte witbuikrotgans (264), op bijna de zelfde plek waar ik in 2010 een hele familie heb gevonden. De vogel wordt maar door drie vogelaars gezien, want een losgebroken hond jaagt alle ganzen op en zij verspreiden zich alle richtingen op. Op 19 december duikt het mannetje ijseend weer op bij de Huizerpier, om er zijn 11^e winter op rij door te brengen. Op 29 december vind ik, bij het uitspitten van de zoveelste ganzen groep, een adulte Groenlandse kolgans in de Aetveldsche Polder. Vooral nog is dit een ondersoort van onze kolgans, maar wellicht dat in de toekomst de Groenlanders als een aparte soort geteld gaan worden. Hiermee besluit ik het jaar, met de teller op 264!

Contemplatie

Inmiddels is het gedenkwaardige jaar 2012 voorbij. Ik kan terugkijken op een uitermate succesvol verlopen vogeljaar. Mijn doel is bereikt, beter nog, ik had nooit kunnen vermoeden dat het mogelijk was om zoveel soorten in één jaar in onze regio te zien. Regelmatig heb ik me het afgelopen jaar af lopen vragen wat nu het hoogtepunt was. De nieuwe regio'soorten (Humes bladkoning, roze spreeuw, kleine vliegenvanger, kleine geelpootruiter, kleinste jager, middelste bonte

specht en waterspreeuw)? De enorme trek van kraanvogels? De tamme gestreepte strandloper in de Keverdijk? De rustig foeragerende kwartelkoning?

Kleinst waterhoen, juv.

Foto: Hans O.

De juveniele kleinst waterhoenders die bijna over onze voeten heen liepen? De Pallas' boszanger die wekenlang luid aan het zingen was? Die prachtige adulte roze spreeuw? De volop zingende kleine vliegenvanger? De kleinste jagers die zich soms erg fraai lieten zien? De makke waterspreeuw bij Huizen? Of toch de adulte rosse franjepoot in zomerkleed?

Grote zilverreigers

Foto: Hans O.

Ik kan geen keuze maken. Het waren allemaal topmomenten uit een gedenkwaardig vogeljaar. Een jaar waarin ik 264 soorten in onze regio mocht zien. Een jaar waarin ik ruim 8500 kilometer fietsen in de benen heb zitten in de regio. Een jaar waar mijn fietsenmaker nog lang over zal nagniffelen, want die heeft geregeld mijn fiets mogen oplappen. Te veel goede herinneringen, ik ga geen keuze maken. 2012 was voor mij ongekend in onze regio. Het zal moeilijk zijn om mijn eigen record ooit te gaan verbreken, maar dat zal me er niet van weerhouden om nog veel in onze mooie regio te gaan vogelen. Moge 2013 maar net zulke leuke soorten opleveren, en met 240 ben ik ook dit jaar weer zeer tevreden!